

[Startside](#) > ... > [Lovgivning Og Retspraksis](#) > [National Lovgivning](#) > Netherlands

National lovgivning

Indholdet er leveret af
Nederlandene

Nederlandene

På denne side findes oplysninger om retssystemet i Nederlandene.

Den nederlandske regering består foruden ministrene også af kongen. Nederlandene adskiller sig derved fra de vesteuropæiske monarkier, hvor statsoverhovedet oftest ikke indgår i regeringen. Nederlandene har siden den omfattende ændring af grundloven i 1848 været et konstitutionelt monarki med et parlamentarisk system.

Retskilder

Lovgivningsmæssige instrumenter - beskrivelse

Forfatningen fastsætter rammerne for den nederlandske stats organisation og fungerer som grundlag for lovgivningen. Traktater mellem Nederlandene og andre stater er vigtige retskilder. I henhold til artikel 93 i forfatningen kan traktatbestemmelser og bestemmelser i afgørelser fra internationale institutioner have direkte virkning i det nederlandske retssystem. I så fald har disse bestemmelser forrang for nederlandsk lovgivning. Lovbestemmelser, som gælder i Kongeriget Nederlandene, finder derfor ikke anvendelse, hvis de er i strid med disse bestemmelser. Derfor er bestemmelser i EU-traktater, -forordninger og -direktiver en vigtig retskilde i Nederlandene.

Kongeriget Nederlandenes charter regulerer de politiske relationer mellem Nederlandene, Aruba, Curaçao og Saint-Martin.

Love udarbejdes på nationalt niveau. Den centrale regering kan, når den er bemyndiget hertil ved lov, fastlægge (supplerende) regler i ministerielle bekendtgørelser. Det er også muligt at fastlægge uafhængige ministerielle bekendtgørelser (som ikke er afledt af en lov). Lavere offentligretlige organer (provinser, kommuner og vandløbsmyndigheder) har ifølge forfatningen kompetence til at udstede regler.

Retspraksis er en retskilde, da betydningen af en dom rækker ud over den konkrete sag, der danner grundlag for dommen. Afgørelser truffet af højere instanser er vejledende. Afgørelser truffet af højesteret (Hoge Raad) er særlig vigtige, da det er højesterets opgave at fremme ensartethed på retsområdet. Lavere instanser skal derfor, når de træffer afgørelser i nye sager, lægge afgørelser truffet af højesteret til grund.

Generelle retsprincipper har betydning for forvaltningen og retspraksis. Der henvises i visse tilfælde til dem i lovgivningen, f.eks. rimeligheds- og billighedsprincippet i den civile retsplejelov. Domstolene kan også lægge generelle retsprincipper til grund, når de træffer afgørelser.

En anden retskilde er sædvaneret, også kaldet den uskrevne ret. Sædvaneret er i princippet kun relevant, når loven udtrykkeligt henviser hertil, men også her gælder det, at domstolene kan tage hensyn til sædvaneret, når de træffer afgørelser, hvis der foreligger en konflikt. Sædvaneret kan ikke anvendes som retskilde ved vurderingen af, om der foreligger en strafferetlig lovovertrædelse (artikel 16 i forfatningen).

Retskildernes hierarki

I henhold til artikel 94 i forfatningen har visse internationale retsforskrifter hierarkisk forrang: Lovbestemmelser, som er i strid med disse internationale retsforskrifter, finder ikke anvendelse. Europæisk lovgivning har forrang

for national lovgivning. Dernæst følger chartret, forfatningen og love vedtaget af parlamentet. Disse har forrang for andre bestemmelser. Parlamentets love vedtages i fællesskab af regeringen og parlamentet (de folkevalgte repræsentanter).

Det er endvidere fastlagt, at en lov kun kan miste sin virkning helt eller delvist som følge af en nyere lov. Desuden gælder den generelle fortolkningsregel, at specifik lovgivning går forud for generel lovgivning. I den kontinentale tradition har lovgivning som retskilde forrang for retspraksis.

Institutionelle rammer

Myndigheder med ansvar for at vedtage forskrifter

Lovgivningsproces

Parlamentets love vedtages i fællesskab af regeringen og parlamentet (de folkevalgte repræsentanter). Lovforslag kan fremsættes af regeringen eller parlamentets andetkammer (Tweede Kamer der Staten-Generaal). Statsrådet afgiver udtalelse om lovforslag og ministerielle bekendtgørelser. Andre interessenter høres som regel i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslag.

Normalt vedtager ministerrådet lovforslag og sender dem videre til statsrådets rådgivende afdeling (de Afdeling advisering van de Raad van State) til udtalelse. Regeringen afgiver udtalelse i form af en betænkning. Derefter sender regeringen lovforslaget – med eventuelle ændringer – til andetkammeret ved kongelig bekendtgørelse. Forslaget kan ændres under behandlingen i andetkammeret. Andetkammeret har nemlig ret til at ændre et forslag. Når forslaget er vedtaget af andetkammeret, behandles det i førstekammeret. Førstekammeret kan kun vedtage eller afvise lovforslaget. På dette stadium kan der ikke foretages yderligere ændringer. Når førstekammeret har vedtaget forslaget, undertegnes det af kongen og ministeren og bliver dermed til lov.

Juridiske gegevensbanken

[Overheid.nl](https://www.rijksoverheid.nl) er det centrale adgangspunkt til alle oplysninger om Nederlandenes statslige organisationer. Det giver bl.a. adgang til den nationale og lokale lovgivning.

De officielle publikationer af lovsamlingen, lovtidende og traktatsamlingen findes på webstedet [officielebekendmakingen.nl](https://www.officielebekendmakingen.nl). Der findes også alle det nederlandske parlaments publikationer.

Er der gratis adgang til databasen?

Der er gratis adgang til webstederne.

Relevante links

[Regering](#)

<https://www.rijksoverheid.nl/>

<https://www.rijksoverheid.nl/Regering>

[Udenrigsministeriet](#)

[Parlamentet](#)

[Government.nl](https://www.government.nl)

[Houseofrepresentatives.nl](https://www.houseofrepresentatives.nl)

■ Sidste opdatering: 19/11/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-

Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.